

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ (1) ศึกษาเส้นทางการเข้า – ออกตามแนวชายแดนของบุคคลต่างด้าวที่เข้ามาเร่ร่อน ขอบทาน ในประเทศไทย (2) ศึกษากระบวนการ และรูปแบบของการประกอบอาชีพ ของกลุ่มบุคคลดังกล่าว (3) ศึกษาวิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิต ความเป็นอยู่ของกลุ่มบุคคลดังกล่าว โดยใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกกลุ่มคนเร่ร่อน ขอบทานต่างด้าว ในสถานแรกรับคนไร้ที่พึ่ง นนทบุรี จำนวน 14 คน และสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ และบุคลากร ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับกลุ่มบุคคลดังกล่าวในหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน จำนวน 5 คน ประกอบกับการศึกษาเอกสาร และทำการวิเคราะห์ข้อมูล ศึกษาสถิติเชิงพรรณนา การใช้ตรรกะ และบริบท ประกอบ

ผลการศึกษาที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. เส้นทางการเข้า – ออก ตามแนวชายแดนของบุคคลเร่ร่อน ขอบทานต่างด้าว ชาวกัมพูชา พบว่าส่วนใหญ่เข้ามาทางอำเภออรุณประเทศ จังหวัดสระแก้ว ผ่านด่านโรงเกลือ เข้ามาในเขตประเทศไทย ขึ้นรถยนต์เข้ากรุงเทพมหานคร พัทยา หรือจังหวัดปริมณฑล อื่น ๆ สำหรับบุคคลต่างด้าวชาวพม่าใช้เส้นทางอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก และบุคคลต่างด้าวชาวลาว ใช้เส้นทางหลายจังหวัดในภาคอีสานที่มีพรมแดนติดต่อกับประเทศลาว ส่วนใหญ่แอบลักลอบเข้ามาเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ครั้งละ 2 – 3 คน โดยมีบุคคลที่คุ้นเคยเส้นทางเข้า – ออก เป็นผู้พาเข้ามาในประเทศไทย

2. กระบวนการ และรูปแบบของการประกอบอาชีพขอทาน ของบุคคลต่างด้าว ดังกล่าว พบว่ามีทั้งแบบที่เป็นกลุ่ม / แก๊งค์ และแบบอิสระ โดยเป็นการแยกตัวออกมาภายหลัง จากรู้ช่องทางหาเงินแล้ว โดยรูปแบบการขอทานใช้วิธีนั่งเป็นที่ เป็นทางมากกว่าการเดินไปเรื่อย ๆ มีทั้งคนปกติ และคนพิการที่ขอทานคนเดียว และสำหรับผู้ที่พักลักเข้ามา ก็จะนำลูกเล็ก ๆ มานั่ง ขอทานด้วย โดยบุคคลทั้งหมดจะปล่อยตัวมีสภาพสกปรก ผอมยาวรุงรัง มีแผลตามร่างกาย เพื่อให้มีสภาพที่น่าเวทนาสงสารแก่ผู้พบเห็น

3. ด้านการดำเนินชีวิตและความเป็นอยู่ พบว่าผู้ที่พาเข้ามาจะจัดการหาที่พัก อาศัยให้อยู่กันเป็นครอบครัวบ้าง พักอาศัยอยู่กับเพื่อน หรือคนรู้จักบ้าง ในย่านที่ใกล้ตลาด และมีการคมนาคมสะดวก บุคคลเหล่านี้เมื่อทราบว่าได้มีงานประจำปี หรืองานเทศกาลต่าง ๆ ก็จะไปขอร้องประจำทางเดินทางไปยังสถานที่นั้นเพื่อทำการขอทาน เนื่องจากจะมีผู้คนมาเที่ยวงาน ทำให้ได้รายได้เพิ่มขึ้นมากกว่าปกติ

ข้อเสนอแนะสำคัญที่ได้จากการศึกษา มีดังนี้

1. ด้านนโยบายรัฐที่เกี่ยวข้องกับบุคคลต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง โดยผิดกฎหมาย ต้องมีความชัดเจนแน่นอน ในทุกกลุ่มเป้าหมายเพื่อวางแผน และกำหนดมาตรการ ป้องกัน แก้ไข ระยะสั้นและระยะยาว ร่วมกับประเทศที่เกี่ยวข้อง ให้มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเป็น รูปธรรม และมีบทลงโทษเคร่งครัด

2. ด้านหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติงานแบบบูรณาการร่วมกัน ดำเนินการ ตรวจค้น กวาดล้าง ทำลายขบวนการหาผลประโยชน์ หลอกลวง นำพาเข้ามา โดยลงโทษผู้มีส่วน เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

3. ใช้มาตรการทางสังคม และการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มีความรู้ ความ เข้าใจ เรื่องการค้ามนุษย์ในรูปแบบต่าง ๆ และตระหนักถึงความร่วมมือของการให้เงินคนขอทาน และแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ABSTRACT

TE 159306

Title of Research Paper : Routes Process and Ways of Life of Foreign Beggars Making a Living in Thailand : A Case Study of Foreign Vagrants and Foreign Beggars live in The Nonthaburi Reception Home.

Author : Mrs. Suchitra Laoreandee

Degree : Master of Arts (Social Development)

Year : 2004

The objectives of this research are 1) to study border routes of which foreign beggars come into Thailand ; 2) to study process and forms of making a living of such people ; 3) to study the people's ways of living. The study was done through the in-depth interviews of 14 key-informants comprising beggars under the supervision of the Nonthaburi Reception Home, and 5 officials and concerned people working with this group of beggars, in addition to documentary study. Data analysis is by logical context description and descriptive statistics.

Results of the study are presented briefly below.

1. The border routes the beggars use for their entering into Thailand are mostly the border with Cambodian territory at Aranyaprated District, Srakaew province. This is because most of the foreign beggars are Cambodian ; they normally pass through Rong Klua Checking Point before traveling by bus/car to Bangkok, Pattaya and other provinces around Bangkok ; among Burmese beggars, Mae Sod border pass is the normal route for them ; the Lao beggars who are small in number use northeastern provincial borders as their entering routes. However, many of them come in small groups of 2-3 persons with an acquainted leader taking them into Thailand.

2. The process and forms of begging for living by these foreign beggars are varied, i.e., forming group/gang and individually, after gaining enough experiences in group begging. Forms of begging appear to be sitting at a place for begging rather than wandering and begging around. These beggars are both normal and handicapped. Among those with children, they keep their children along their side while begging ; all beggars are dirty, with long hair, wounded bodies to attract passerbys as pitiful people who need helps.

3. In the aspect of ways of living, the leaders who take them into the counting will provide them with living quarters ; some stay with friends or acquaintants in areas close to market places with convenient traffics. They travel to the places of having traditional fairs, annual ceremonies or other exhibitions where a large group of people gather with charitable minds. Begging in these places yield them more income than begging normally.

Recommendations emerged, among others, are 1) the government should set definite policy on illegal entering into the country with the aim to eliminate all illegal entries. 2) All practical agencies should work together closely and with good coordination to abolish criminal gangs in human trading or taking advantages of the handicapped from within and from abroad. 3) the people should participate in preventing the human trade in any form.